

ADVOKATFIRMAET
JOHNSRUD & CO AS

MNA

Nordre Land kommune
Postboks 173

2882 Dokka

Att: Halvor Askvig

NORDRE LAND KOMMUNE	
Rea nr. 729/18	Saksbeh.
18/1-18	
Arkiv kode P	GNR 93/19
Arkiv kode S	
Ar/Saksnr. 17/2508	Dok.nr. 11

Pål Johnsrud, advokat
Hans Bogsti, advokat
Stein Hervik, advokat
Marit Johnsrud, advokat
Trude Aspelund Strand, advokat

Lene Bergum Pettersson, advokat
Silje Aasvang, adv.flm.
Jens Helte Hermansen, adv.flm.

I kontorfellesskap med:
Advokat Emil Tømmerdal Nordby
FORETAKSREGISTERET N996367045MVA

Ansvarlig advokat: Marit Johnsrud

Vår ref.:
Sak nr.: 43930/6083/JHH

Deres ref.:
17/2508

Hamar, 11.01.2018

KLAGE PÅ AVSLAG PÅ SØKNAD OM KONSESJON - GNR 93 BNR 19 I NORDRE LAND KOMMUNE

Vi viser til Hovedutvalg for landbruk, miljø og teknisks avslag av 14. desember 2017 i sak 75/17 vedrørende ovennevnte konsesjonssøknad:

«I medhold av konsesjonsloven med gitte forskrifter avslår Hovedutvalg for landbruk, miljø og teknisk med dette søknaden fra Per Aksel Nilson og Bente Nilson om konsesjon på erverv av gnr. 93 bnr. 19 i Nordre Land kommune [...]».

Vi representerer Per Aksel og Bente Nilson som mottok avslaget 21. desember 2017. Med dette påklages avslaget. Klagen er fremsatt innen tre uker fra klagerne mottok vedtaket og klagen er således fremmet i rett tid.

Dersom Nordre Land kommune ikke finner grunnlag for å ta klagen til følge, ber vi om at klagesaken sendes klageinstansen for klagebehandling, i tråd med forvaltningslovens § 33.

1 Generelt om saken

Våre klienter har søkt om konsesjon på erverv av landbrukseiendommen gnr. 93 bnr. 19 i Nordre Land kommune fra Andreas Kraft.

Rådmannen i Nordre Land kommune har vurdert saken slik at samfunnsinteressene blir best ivaretatt hvis landbrukseiendommer

med aktiv drift i nærområdet kan erverve den aktuelle eiendommen som tilleggsjord. Rådmannens innstilling ble enstemmig vedtatt av Hovedutvalget for landbruk, miljø og teknisk.

Kommunens vedtak lider av feil ved rettsanvendelsen og subsumsjonen. I all hovedsak handler dette om at de påståtte samfunnsinteressene som begrunner et avslag, ikke veier tyngre enn vår klients formål med konsesjon og de samfunnsinteressene som støtter konsesjonssøknaden.

2 Det rettslige grunnlaget

Vi viser til konsesjonsloven (konsl.) § 9, jf. § 1. Om anvendelsen av bestemmelsene er det uttalt i note 73 på www.rettsdata.no:

«Det skal, som før, tas utgangspunkt i **søkers formål** med ervervet. Dette formålet skal vurderes i forhold til hvilke relevante samfunnsinteresser som gjør seg gjeldende i saken, jf. konsl. § 1 og de konkrete momenter som det særlig skal legges vekt på etter § 9. I noen tilfeller er samfunnsinteressene godt ivaretatt ved ervervet og søkers formål med det. I så fall **skal** konsesjon gis» (vår utheving og understrekning).

Spørsmålet er således om samfunnsinteressene er godt ivaretatt gjennom våre klienters erverv og formål med ervervet av eiendommen. I så fall skal konsesjon gis.

3 Vil konsesjon ivareta hensynet til bosettingen i området?

Ja, fordi våre klienters utgangspunkt er å fortsette dagens lovlige bruk av jorda. Denne leies ut i dag og det vil således ikke skje noen faktisk endring. At andre får leie eiendommen til fortsatt drift vil også bidra til å sikre leierens livsgrunnlag ut leieperioden.

Det tyngste argumentet er imidlertid våre klienters formål om på sikt å gjenforene Sagvolden slik småbruket opprinnelig var. Dette, sammenholdt med ønsket om at et familiemedlem selv skal drive Sagvolden, vil nettopp ivareta hensynet til bosetting i området da muligheten for tilflytting til Sagvolden økes.

Vi understreker også at kommunen i for stor grad har lagt vekt på at andre som ønsker jorda som tilleggsjorda bor like ved. Vi kan ikke se hvilken betydning dette momentet skal ha, såfremt konsesjon ivaretar hensynet til bosettingen i området, som vi har godtgjort ovenfor.

På dette punktet lider kommunens vurdering av rettsanvendelsesfeil. Vår gjennomgang viser også at momentet skal tillegges «særlig vekt» for å gi konsesjon, jf. konsl. § 9 første ledd nr. 1.

4 Innebærer ervervet en god driftsmessig løsning?

Etter vår vurdering har kommunen konkludert feil på dette punktet. Det tas korrekt utgangspunkt i at det landbrukspolitisk er ønskelig å ha variasjon i størrelse og bruksstruktur. Gjennom avslaget på konsesjonssøknaden fratas imidlertid våre klienter muligheten for å samle gården som et småbruk, slik det opprinnelig var, fullt og helt i tråd med det landbrukspolitiske ønske med stor variasjon i landbruket.

Vi vil også nevne at kommunens vektlegging av dette argumentet i avslaget er i strid med forbudet mot usaklig forskjellsbehandling innenfor forvaltningens myndighetsutøvelse. Vi stiller oss kritisk til å avslå søknaden på generelt grunnlag fordi småbruk ikke er ønskelig. Tvert imot, småbruk vil også være med på å bidra til en stor variasjon i landbruket, som er et landbrukspolitisk siktemål.

Ervervet innebærer en god driftsmessig løsning og dette momentet skal tillegges «særlig vekt», jf. konsl. § 9 første ledd nr. 2

5 Er erververen skikket til å drive eiendommen?

Kommunen har ikke vurdert punkt 3 i konsl. § 9 første ledd om konsesjonssøkerens skikkethet.

For ordens skyld vil vi bare kort understreke at konsesjonssøker er skikket til å drive eiendommen og den vil også i en periode bli leiet ut til noen som er skikket. Dette skal tillegges «særlig vekt», jf. konsl. § 9 første ledd nr. 3.

6 Ivaretas hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet?

Om punkt 4 i konsl. § 9 første ledd er det uttalt i note 79 på www.rettsdata.no:

«Med «helhetlig ressursforvaltning» menes at en må se på hvilke virkninger et eierskifte har for alle ressursene på eiendommen enten det gjelder jord- og skogbruksarealer, bygninger eller øvrige deler av eiendommen [...]».

Vi bemerker at eierskifte i første omgang ikke vil ha noen påvirkning på den helhetlige ressursforvaltningen, fordi våre klienter ønsker å fortsette den lovlige driften som er på eiendommen i dag.

Videre uttales det i samme note 79:

«I begrepet ligger også at en i størst mulig grad ivaretar framtidige generasjoners behov. Ressursene skal disponeres på en slik måte at produksjonsevne og utnyttelsesevne ivaretas, slik at eiendommen i framtida kan legge grunnlag for drift og

bosetting. Med «kulturlandskapet» menes landskapsbildet, mangfoldet i naturen og kulturhistoriske verdier [...]».

Kommunens vurdering lyder:

«En eier som selv bor på eiendommen sin har større foranledning til å ivareta eiendommens ressurser i et slikt langsiktig perspektiv enn den som ikke bor der. Den aktuelle eiendommen er tenkt drevet ved bortleie slik som den for øvrig har vært gjort tidligere. **Selv om dette også kan ivareta eiendommens ressurser** vil det være en fordel at den som driver jorda også er eier. Dette begrunnes ut fra at en selveier i større grad vil foreta investeringer og vedlikehold på et areal en selv er eier av» (vår utheving).

Som vi har uthevet ovenfor tar kommunen korrekt utgangspunkt i at den tiltenkte bruken i starten ivaretar eiendommens ressurser.

Deretter lider kommunens vurdering av en logisk brist. Årsaken til dette er at kommunen helt ubegrunnet legger avgjørende vekt på at en selveier av jorda i større grad vil foreta investeringer og vedlikehold.

Til dette vil vi minne kommunen om at den skal vurdere søknaden og saken helt konkret og i stor grad unngå å legge vekt på såkalte *etablerte sannheter*. Våre klienters søknad og begrunnelser viser, med tyngde, at den etablerte sannheten om at en selveier i større grad vil ivareta hensynet til «helhetlig ressursforvaltning» ikke er korrekt i denne saken. Vi viser til konsesjonssøknaden og hitsetter deler av denne:

«Vi er særst motiverte til å overta eiendommen og ta vare på denne som en samlet enhet i fremtiden.

[...]

Nå som jord/skog legges ut for salg er det særst viktig for oss gjennom eget kjøp og konsesjon å kunne gjenforene jord/skog med hus/tun/hage i Sagvolden slik småbruket opprinnelig var. Det er også viktig for oss at både hus og jord/skog blir i nærmeste slekt. Vår morfar Otto Wolden kom til Sagvolden som seksåring i 1902, og da han giftet seg med Marta Bjørkebakken Wolden i 1921, drev de gårdsbruket videre i flere år og deres fire barn ble alle født her. Det opprinnelige hus fra 1800 tallet ble restaurert av Otto Wolden på slutten av 1970 tallet. Han oppførte også i 1958 et nytt hovedhus med plass til hele storfamilien. Dette er bakgrunnen for at Sagvolden også for oss søkere og våre barn anses som «slektsgården» som alle søker til.»

For oss fremstår det som bemerkelsesverdig at kommunen ubegrunnet påstår at en annen selveier, uten den samme tilknytningen til Sagvolden som våre klienter beskriver, i større grad vil stå for investeringer og vedlikehold av eiendommen.

Etter vår vurdering underbygger konsesjonssøkernes redegjørelse at konsesjon vil ivareta hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet, jf. konsl. § 9 første ledd nr. 4. Det er vanskelig å tenke seg personer som i større grad vil bidra med å bevare eiendommens ressurser enn våre klienter.

Etter vår vurdering er det klart at konsesjon vil ivareta hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet. Dette skal tillegges «særlig vekt» i vurderingen.

7 Andre relevante momenter?

Vi vil understreke at kommunen gjennom dette vedtaket ønsker å hindre at Sagvolden skal forbli innen familiens eie, slik den har vært mange år. Vi viser til søkers redegjørelse om dette i konsesjonssøknaden, hvor det fremgår at familien har hatt en sterk tilknytning til Sagvolden siden 1902 og at familien har drevet gården siden 1921. I lys av vår gjennomgang over, hvor det ikke foreligger samfunnsinteresser som taler mot konsesjon, så har vi vanskelig med å akseptere at kommunen på denne måten bidrar til at eiendommen i realiteten selges med tvang ut av familien.

Denne redegjørelsen i konsesjonssøknaden underbygger også vektleggingen av erververs «tilknytning til eiendommen og søkerens livssituasjon», jf. § 9 fjerde ledd siste punktum.

8 Oppsummering

Etter dette er det vår vurdering klart grunnlag for å ta klagen til følge.

Prinsipielt bes det om avslaget omgjøres til konsesjon. Subsidiært ber vi om at avslaget oppheves og at konsesjonssøknaden tas opp til fornyet behandling i Nordre Land kommune.

Vi ber om å bli holdt orientert om sakens utvikling. Vi tar også forbehold om å gi utfyllende merknader og kommentarer til klagesaken.

Med hilsen

Marit Johnsrud